

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 11:

Landbrugslovens bestemmelser om landbrugspligt sikrer, at landbrugspligtig jord ikke kan fjernes – og der lægges ved administrationen af reglerne stor vægt på, at der ikke fremkommer fri omsættelig jord (frijord). Bestemmelserne giver også myndighederne en omsætningskontrol.

Hvorledes vil man kunne sikre bestemmelserne med fjerneje, omsætningskontrollen og undgå en uønsket etablering af frijord, såfremt kompetencen til at træffe afgørelse om ophævelse af landbrugspligt og til at tillade ikke-jordbrugsmæssig udnyttelse af jorderne til en landbrugsejendom overgår til en frikommune – som foreslået i § 21?

Svar:

Jeg har fra landbrugsministeren indhentet følgende udtalelse, hvortil jeg kan henholde mig:

»Indenrigsministeriet har ved skrivelse af 28. januar 1986 anmodet om en udtalelse fra landbrugsministeriet til brug for besvarelse af spørgsmål 11 til forslag til lov om frikommuner. I den anledning skal man anføre følgende:

Ved administrationen af landbrugsloven lægges der stor vægt på bopælskravet i lovens § 16, hvorefter en erhverver af en landbrugsejendom inden 6 måneder efter erhvervelsen skal tage fast bopæl på ejendommen. Der er tale om en bestemmelse, der kun fraviges i ganske særlige tilfælde.

Når en ejendom er undergivet landbrugspligt, er den således gennem lovens regler om erhvervelse af landbrugsejendomme sikret mod fjerneje.

Bestemmelserne om ophævelse af landbrugspligt administreres på baggrund af lovens formålsbestemmelser efter faste retningslinier, der bl.a. tager sigte på at modvirke en uønsket etablering af frijord, dvs. landbrugsjord uden landbrugspligt og dermed bopælspligt. Der er tale om en yderst restriktiv

praksis med hensyn til udstykning og ophævelse af landbrugspligt på arealer til private rekreative formål, jagt m.v. Det gælder både arealer, der er mindre egnede til jordbrugsbedrift, og skovarealer m.v.

Landbrugsministeren skal godkende reglerne for frikommuneforsøg om afgivelse af kompetence efter landbrugsloven. Kompetencen til at træffe afgørelse om tilladelse til ophævelse af landbrugspligt og til, at landbrugspligtige jorder anvendes til ikke jordbrugsmæssige formål, vil derfor kunne delegeres til en frikommune, såfremt der fastsættes retningslinier for administrationen, der sikrer en fastholdelse af gældende praksis. I forbindelse hermed vil der kunne blive tale om fastsættelse af regler, hvorefter frikommunen inden for en nærmere afgrænset kategori af sager kun vil kunne give tilladelse til ophævelse af landbrugspligt efter forud indhentet bemyndigelse fra landbrugsministeriet.

Herudover kan der som yderligere sikkerhed indføres klageregler i henhold til lovforslagets § 21, stk. 2.

Endelig skal det bemærkes, at man i landbrugsministeriet er opmærksom på, at afgørelser om ophævelse af landbrugspligt og tilladelser til, at landbrugspligtige jorder anvendes til ikke jordbrugsmæssige formål, i vidt omfang er definitive. Dette er baggrunden for, at man fra landbrugsministeriets side har erklæret, at tilladelse til forsøg på området kun kan forventes givet til et enkelt amt i forsøgsperioden.«

Spørgsmål 19:

Under henvisning til indenrigsministerens bemærkninger under førstebehandlingen om evalueringen af forsøgene ønskes en nærmere redegørelse for den foreslåede evalueringsmetode, herunder specielt for, hvilke ressourcer der vil blive stillet til rådighed for evalueringen af de større projekter, og hvem der skal udføre evalueringen og have det faglige ansvar.